

страна, на 200 крачки отъ укреплението 24, единъ артилерийски окопъ, въ който през денът поставиха 2 оръдия.

Русите продължаваха настѫплението си и стигнаха на 200 крачки отъ малкия Кожински редутъ, като разставиха аванпостовете си при пункта Р; Турцитъ изкопаха тогава върху гребена, що се простираше между Юнузъ беевото и Тальятъ беевото укрепление, линии за контръапроши, по такъвъ начинъ щото да могатъ да защищаватъ устието на търненската долина и да иматъ прикрито съобщение отъ едното укрепление до другото.

Презъ мѣсецъ ноември, обсадните батареи отъ Радишево и Брѣстовецъ, ония отъ пунктовете А и Р и понѣкога даже търненските, безъ да смѣтаме нѣколкото планински оръдия, поставени на пункта Ј, непрѣстанаха да обстрѣлватъ денъ и ноќѣ укреплението на Юнузъ бея и Османъ паша.

Войските, които защищаваха тѣзи укрепления, както и находящите се предъ тѣхъ стрѣлкови окопи, останаха непоколебими подъ този огньъ отъ желѣзо, като противостояха на непрѣкъснатите атаки на руската пѣхота и поправляваха разрушаваните отъ артилерията укрепления.

Това положение се продължи на южния фронтъ дори до последното излизане на Турцитъ отъ Плевенъ.